

Selv om jeg ikke er statistiker – eller måske netop derfor – så er der én ting, jeg ved, og det er, at statistik og tal er noget, der virkelig kan dække over mange forskellige udgaver af sandheden. For det er vel ikke nogen kunst at få en genanvendelsesprocent til at stige dramatisk, hvis man definerer ufarlige, almindelige eller brugbare ting som affald.

Faktisk består over 3 pct. af den samlede danske affaldsmængde af haveaffald, altså grene, blade og afklippet græs. Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at haveaffald slet ikke opføres på listen over affald i hverken Norge eller Sverige. I stedet for at brænde et bål i haven, hvad jo nu er blevet forbudt, skal haveaffald samles, fyldes på lastbiler, under et stort energiforbrug køres på genbrugspladsen for at formuldes og bringes tilbage i haverne igen, endnu en gang under forbrug af benzin og dieselolie.

Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se den store miljømæssige gevinst ved at behandle 400.000 t blade, grene og græs på så ressourcekrævende måde, men ét formål tjener det vel: Det er med til at forøge den samlede genbrugsprocent.

Alligevel er grundtanken om genanvendelse og recirkulering et gode for miljøet og ofte godt for vores betalingsbalance, for der er en god del ressourcer i affaldet, som kan genbruges, i stedet for at vi skal importere nye fra udlandet. Men når man taler om genanvendelse og recirkulering, så skal man trods alt ikke se sig blind på, at selve genanvendelsesprocenten skal være så stor som mulig.

Ligesom mit eksempel om haveaffaldet kan man se på, hvilken proces der er bedst for miljøet. Et andet eksempel kunne være genbrug af papir. Også her har der været en del diskussion og uvished om, hvorvidt genbrugspapir overhovedet er nogen miljøgevinst. Der bruges en del ressourcer på indsamling, transport osv., og der skal også bruges skrappe kemikalier for at rense papiret for gammel tryksvæerte og energi til behandling af det gamle papir.

Derfor må det være det væsentligste mål at genanvendelsen kun skal ske dér, hvor det er en gevinst for miljøet, og er man enig i det udsagn, er det vel på tide, at man overvejer nogle af de affaldshåndteringer, som er sat i gang i genanvendelsens hellige navn. Derfor er det efter CD's mening mærkeligt, at man i affaldsredegørelsen skriver, at genanvendelse er den højest prioriterede behandlingsform. Det

nytter jo ikke noget, hvis det bare er, fordi man vil have procenten i vejret for enhver pris. En genanvendelse af de store mængder affald, som det danske samfund producerer, er selvfølgelig ønskelig, men vel at mærke når det er velbegrundet ud fra en samlet miljøvurdering.

CD mener, at vi skal passe på, at alt for ambitiøse mål ikke ender som en belastning for danske virksomheder, som virker konkurrenceforringende. Hvis man stiller omkostningskrævende betingelser for affaldsbehandlingen på danske virksomheder, må der ske tilsvarende lettelser for disse virksomheder. Danske virksomheder er såmænd hårdt nok pressede på konkurrenceevnen i forvejen, og der er ikke plads til at gøre ondt værre.

Det samme gør sig gældende i de tanker, der er i redegørelsen, om fremme af produkter, der skal bestå af en større andel af recirkulærbare komponenter. Tanken er bestemt rigtig. Men vi skal passe meget på, at det ikke bliver et krav, som alene bliver pålagt danske virksomheder. Lad os dog sætte det på EU's dagsorden, så der bliver lige konkurrencevilkår for virksomheder i samtlige EU-lande. Vi må gerne være stolte over, at vi her i landet gør meget for miljøet, men hvis vi ikke får andre lande med, går det kun ud over danske virksomheder, og det kan vel ikke være formålet.

Ole Donner (DF):

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for redegørelsen. Den har vi ventet på, og vi har læst den med interesse.

Vi synes måske, at den burde have været lidt mere konkret i forhold til, hvad man kunne ønske sig, og den ligner lidt for meget det forslag til vedtagelse, som flertallet har fremsat i dag. Vi mener, at det forslag, som fru Bodil Thrane har fremsat, er væsentlig bedre, fordi det opridsrer nogle punkter, hvor man konkret siger, hvad man ønsker.

I Dansk Folkeparti går vi ind for, at vi skal have mere genbrug. Og det er klart, at hvis vi skal have mere genbrug, så skal der også være mere sortering. Dét tænker jeg specielt på, at det er vigtigt, at man får frasorteret kemikalier og elektronisk affald og glas. Så går vi selvfølgelig også ind for, at man skal kompostere; hjemmekompostering synes vi er godt, og vi synes egentlig også, at det er meget godt med sortering i rødt og grønt affald.

Jeg har selv som formand for teknisk udvalg i Frederiksværk været med til at udsende breve